

Hudební zákusky

Náčelník, kterého znáte jako našeho letitého prodejce hudby, se mi včera svěřil, že když někdy přijede, rád testuje místní cukrárny. Náš festivalový program je vlastně taky taková řada cukráren. Všechny jsou pečlivě vybírané, ale znáte to – některé člověk ohodnotí coby starou dobrou klasiku. Jiné rádi navštívíte, ale zas tak velký šlágr to není. No a potom jsou takové, kam se stojí fronta, všechny stoly bývají beznadějně obsazené a vy nevíte, který zákusek ochutnat dřív. Přesně k takovému místu bych přirovnala nejenom včerejší, ale všechna dosavadní vystoupení Zdeňka Vřešťála, Víta Sázavského troufám si říct, že možná nejlepší současné československé zpěvačky, Lucie Šoralové na Prázdninách v Telči. Jasně, říkáte si, že přeháním, ale kdo byl včera na koncertě Nerez a Lucia na zámeckém nádvoří, ví, o čem tady píšu. Muzikantský um se tady snoubí s jistou elegancí, totální precizností a špetkou toliko potřebného humoru. Během Prázdnin se setkáváme s řadou opravdu skvělých muzikantů, ale jenom těm nejlepším se podaří oslnit, a přesně to se včera Lucii s oběma pány včera podařilo. Role předskokanů se zhostili Navarka session s okouzující zpěvačkou Anetou Krejčíkovou. Na té se mi kromě rafinovaných černých šatů nejvíce líbilo její osobité pojetí písní Zuzany Navarové. Aneta nenapodobuje, v temperamenních melodiích si hledá vlastní cestu a daří se jí to.

Pod kaštany na Panském dvoře se mezitím jako první nástroj chopili Vosoliti! A ti připravili publikum tak kvalitně, že ani nevadila mírná průtrž od půlky koncertu Vypsáné fiXy. Vystoupení plné známých hitů jako *1982*, *Dezolat* nebo *Měla krátkou ofinu* sklidilo dlouhý potlesk fanoušků lačnicích po přídávku. I tato fixa ale dopsala a musela jít odpočívat. A tak přišel čas Nocturna, které se ovšem kvůli počasí už bohužel přesunulo do Panské stodoly. Pro plný sál zahrála kapela Jarret a zakončila tak povedený večer.

Sova a Emča

Víta Marčík – O holčičce, která se ještě nenarodila

Letošní poslední Vítovo představení pojednává o vážných věcech tak, jak to dokáže jen Víta – bez dětinskosti, ale přece s lehkostí jemu vlastní. Vypráví o touze dědečka po vnučce, oslu Abrahamovi, koníku Apačovi a o stromu života, co mluvil o světě viditelném a neviditelném a taky o nebi. Pohádka vhodná pro všechny, kteří se nebáli narodit a teď mají strach z umírání.

Aleš Petržela, Roman Hampacher, Trio Grande

Dnešní lodičkový den zahájí písničkář, skladatel a hudební tulák Aleš Petržela, který si libuje v latinskoamerických i romských rytmech. Naváže hudebník, farář a snilek Roman Hampacher, jehož cesta vede od folkových kořenů až do vod indie (neplést s Indií). A nakonec se k nám vrátí world music jukebox, tedy nezapomenutelné Trio Grande.

Passage

Na začátku všeho bylo duo Passage, které v roce 2003 založili David Watzl a Jaroslav Kuchař. Po několika letech a příchodu dalších členů vzniká v roce 2007 kapela Passage. Kapela hraje vlastní autorské písně založené na vícehlasech. Za dobu své existence odehrála mnoho koncertů na velkých i menších hudebních festivalech ve všech koutech naší země, ale i v zahraničí.

Monika Bublíková

Monika je písničkářka, která ve svých písních spojuje humor i autentickou ženskou zkušenost. Má široký rozpal – skládá hudbu na témata vážná, pramenící ze svého osobního života, i písničky pro děti, které znějí na hudebně-pohádkových workshopech. Na Kocouří scéně je publikum věkově dost různorodé, tak snad se dočkáme něčeho z obou soudků!

Lada & kapela

Textařka a zpěvačka Lada Šimíčková kolem sebe poskládala úctyhodné hudební těleso: klavírista a kytarista Ivo Cívárek, kontrabasista Přemysl Březovič, bubeník Jiří Bařina a saxofonista Jan Vašina dávají jejím niterně poetickým textům ten správný hudební rozměr. Žánrově se Lada & kapela přelévají mezi moderním folkem a šansonem a texty nejnovějšího alba *Něco ke čtení* nabízí osobní příběhy inspirované vzkazy, dopisy, útržky z deníků, ale třeba i věty poslané po síti.

Javory Beat

Javory Beat na svých stránkách píší poměrně úderně, jako když paličkou od bicích mrská: „*Jsmo sourozenci, ne manželé! Pořád zpíváme a koncertujeme! A dokonce se dvěma kapelami!*“ Nás ale jen tak nezmatou. Moc dobře víme, že i když jejich srdce bije do bigbítova, nejde o žádnou divočinu, nýbrž o léty vytříbenou hudbu s poctivou folkovou duší. Javory právem patří do zlatého fondu české hudební scény a my jsme moc rádi, že můžeme Hanku s Petrem a jejich spoluhráči přivítat, ať už se rozhodnou pro jakýkoli styl. Třeba se tak časem dočkáme i Javorů Grindcore nebo Javorů House!

Slehni Mech

„*Mech nejde slehnout, je to touha dokázat nemožné...*“ píší zase na svém webu děcka z kapely Slehni mech. Děcka si samozřejmě dovoluujeme napsat jen proto, že přijeli z Brna, jehož nezávislá scéna odnepaměti odkrývá jednu skvělou kapelu za druhou. Možná i proto jejich zdánlivě zábavné texty při bližším pohledu skrývají i temnější témata a zanechají v posluchači pocit, že svět je místo plné lásky i nepsatelných hrůz. Zdárně kombinují indie rock, jazz, world music, grunge

a swing, zdá se tedy, že si lepší hořkosladkou kapelu před Mňágou nemůžeme přát!

Mňága a Žďorp

Jednou za několik generací vznikne kapela, která z nějakého záhadného důvodu udeří hřebíček na hlavičku tak přesně, že se na doživotí zarazí do mozků a srdcí několika generací. Mňága hudbou i texty ukazuje život ve všech formách: nesmyslný, hluboký, zamotaný i pitomý, plný vzpomínek i prožívání přítomnosti. Je jedno, co se s vámi zrovna děje, kolik vám je a jestli je zrovna všechno fajn, nebo na houby. Pokud dostatečně znáte diskografii Mňágy, vždycky najdete song, který je zrovna přesně o vás. Tak všichni pěkně sborem: „*Za teplých letních nocí, zdá se, že život nikdy neskončí...*“

SpazierGang

Tohle není kapela, to je sud střelného prachu, kolem kterého pořád někdo běhá se sirkama. Je to instantní večírek, do kterého stačí přilít trochu nočního vzduchu a lásky a začne bublat a přetékat do všech koutů Telče. A věřte nám, nikdo nebude rvát „Wáchýnku, dost!“ (Wáchy je totiž nejen náš barman, ale i frontman tohoto kouzelného kotle) Na první pohled Spaziergang „jen“ skvěle hraje covey. Ale na ten druhý povyšují mejdanové hraní na úroveň nejvyššího kumštu. Dobrou náladu šíří jak zemětřesení, všechny obejmou přátelskou atmosférou a neskončí, dokud nám všem nebude až nesmyslně pěkně.

DRBÍK

Borce od Vypsáné fiXy vyprankoval prý pořadatel – Slovák Pavel. Po příchodu na štáb a po vyslovení hesla „osm“ měli dostat víno. Sova je zklamala, víno na štábu nemáme, jediný Slovák v týmu je Andrej, ale zvolené heslo jasně ukazuje na Kříška.

Na včerejším zámeckém koncertě byl nejmladším posluchačem dvouměsíční syn Edík od Matyáše Mejzra.

Víta Marčík prý vždy káže při představeních lidem, aby tančili v dešti. Tak nechtěl být pokrytce a šel trsat včera na Vypsanou fiXu pěkně do první řady od začátku až do konce.

Teatr Pavla Šmída
Zapomenutá pohádka

T. Homolová a D. Kourek
ForFolk, Pavel Lembi

Passage a Monika Bublíková

Žalman a spol.
narozeninový koncert 80

Sebranka jazz orchestra
Monkey Business

Funkin' Your Soul

15.00 pohádka

U Lodiček 16, 18 a 20h

17.00 Kocouří

19.30 nádvoří

22.30 Nocturno

ZÍTRA
SOBOTA 8. SRPNA